UPRAVNO SODIŠČE RS, ODDELEK V CELJU
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
sodišče v
dne 12. 2. 2026
Podpis pristojne sodne osebe:

REPUBLIKA SLOVENIJA – UPRAVNO SODIŠČE – ODDELEK V CELJU – 7

Podpisnik: Vita Hribar
Izdajatelj: SIGOV-CA
Serijska št.: 1238213414011
Podpisano: 16 2 2026 13 05

REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNO SODIŠČE

IV U 78/2024-21

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Celju, višja sodnica mag. Vita Hribar,

je v upravnem sporu tožeče stranke: , ki ga zastopa Odvetniška pisarna , zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob sodelovanju prizadete stranke:

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-121/2024/4 z dne 17. 5. 2024,

12. februarja 2026

RAZSODILO:

I. Tožba se zavrne.

II. Tožeča stranka nosi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

Glede poteka upravnega postopka

Odločba Ministrstva za naravne vire in prostor

1. Ministrstvo za naravne vire in prostor (MNVP) je z odločbo št. 090-7/2024-2560/16 z dne 1. 3. 2024 (odločba MNVP) ugodilo zahtevi prosilca [redacted] (prosilec, tudi prizadeta stranka) za posredovanje informacij javnega značaja, tako da se mu v elektronski obliki posredujejo naslednji dokumenti:
   - 0141-7/2020-2430-56 »Zaznamek - premestitev dokumenta 0141-7/2020/54 v drugo zadevo«,
   - 0141-7/2020-2430-57 »Odločba o odmeri rudarske sanacnine za leto 2021 - kamnolom Griža pri Rižàni«,
   - 0141-7/2020-2430-64 »Izhodna pošta - FW_ Griža pri Rižani-KPK«,
   - 0141-7/2020-2430-73 »Odločba - Griža pri Rižani«,
   - 0141-7/2020-2430-75 »Predlog za sklenitev dodatka h koncesijski pogodbi št. 0141- 7/2020-16 - Griža pri Rižani«,
   - 0141-7/2020-2430-77 »Dopis na MNVP - 0610-282/2023/4«,
   - 0141-7/2020-2430-78 »Odgovor«,
   - 0141-7/2020-2430-79 »Odločba - Odmera rud sanacnine 2022« in
   - 0141-7/2020-2430-81 »Dopis na MNVP – 0610-282/2023/7 (točka 1 izreka).

   Delno je ugodilo zahtevi prosilca za posredovanje informacij javnega značaja, tako da se mu v elektronski obliki posredujejo naslednji dokumenti:
   - 0141-7/2020-2430-58 »Vloga za podaljšanje rudarske pravice za izkoriščanje - kamnolom Griža pri Rižani« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ), in sicer naslov stalnega prebivališča, EMŠO in državo rojstva zakonitega zastopnika
   - 0141-7/2020-2430-59 »Elektronsko oddan rudarski priglasitveni obrazec - Griža pri Rižani« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer ime in priimek kontaktne osebe za pojasnila, njen telefon in elektronski naslov, ter osebno ime avtorja elaborata/tehničnega vodja rudarskih del,
   - 0141-7/2020-2430-60 »Zahteva KPK -pojasnila in dokumentacija - PP

Griža pri Rižani« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer direktni elektronski naslovi ter telefonske številke uradnih oseb,

- 0141-7/2020-2430-61 »RE Zahteva KPK - pojasnila in dokumentacija« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer direktni elektronski naslovi ter telefonske številke uradnih oseb,
- 0141-7/2020-2430-62 »Pobuda za ukinitev koncesije« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslovi ter telefonske številke uradnih oseb ter podpis pripravljavca elektronskega dopisa (str. 4 in 26), ime in priimek vodje kamnoloma (str. 10), ime in priimek predstavnikov podjetja). in na sestanku november 2021, ime in priimek predstavnikov in (str. 64),
- 0141-7/2020-2430-63 »Pobuda za ukinitev koncesije« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslovi ter telefonske številke uradnih oseb,
- 0141-7/2020-2430-65 »Jama v kamnolomu Griža je v Pravilniku naravnih vrednot 2023« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslovi uradnih oseb ter naslov pošiljatelja,
- 0141-7/2020-2430-66 »zapisnik_A_in_E« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslov pošiljatelja, elektronski naslovi uradnih oseb, imena in priimki zapisnikarjev (str. 3), udeležencev, merilcev in določevalcev lege (str. 6,)
- 0141-7/2020-2430-68 »jama-nove_koordinate« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslovi pošiljatelja ter uradnih oseb,
- 0141-7/2020-2430-69 »jame - lokacija« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslovi pošiljatelja ter uradnih oseb,
- 0141-7/2020-2430-70 »Griža pri Rižani-KPK - jama Griža je vpisana« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslovi pošiljatelja ter uradnih oseb, imena in priimki zapisnikarjev, udeležencev, merilcev in določevalcev lege ter ime in priimek pripravljavca kratkega poročila o raziskavah,
- 0141-7/2020-2430-71 »Izhodna pošta - FW_jama - kamnolom« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslovi pošiljatelja ter uradnih oseb,
- 0141-7/2020-2430-72 »Kršitev služnostne pogodbe in aneksa št. 1 k pogodbi št. 47821- 7971/2020 - kamnolom Griža« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer ime, priimek in naslov pošiljatelja, telefonske številke in elektronski naslovi

javnih uslužbencev, ime in priimek vodje kamnoloma, ime in priimek predstavnikov podjetja . in na sestanku november 2021, navedba pripravljavca dopisa CI Griža pri Rižani,

- 0141-7/2020-2430-74 »Podaljšanje rudarske pravice kamnolom Griža pri Rižani« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer ime in priimek in elektronski naslov pošiljatelja, imena in priimki oseb v skriti kopiji,
- 0141-7/2020-2430-76 »Vstop stranskega udeleženca oz. stranski udeleženec podaljšanje koncesijske dejavnosti koncesionarja . - kamnolom Griža pri Rižani in zahteva za pravni interes« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer ime in priimek ter naslov pošiljatelja, ime in priimek osebe na strani 66,
- 0141-7/2020-2430-80 »Zahteva po ZDIJZ - 090-229_2023-2560 - dokumentacija v zvezi s kamnolomom Griža pri Rižani - ROK_ 16_8_2023« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslovi in telefonske številke uradnih oseb ter ime in priimek ter naslov prosilca,
- 0141-7/2020-2430-82 »Izhodna pošta - RE_ Zahteva za IJZ v zvezi s podaljšanjem koncesijske dejavnosti v kamnolomu Griža pri Rižani 090-268_2023-2560-1« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslovi in telefonske številke uradnih oseb ter ime in priimek prosilca,
- 0141-7/2020-2430-83 »Poziv za dokončno sanacijo kamnoloma Griža pri Rižani« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslovi in telefonske številke uradnih oseb in

  0141-7/2020-2430-84 »Dopis - Elektronsko oddan rudarski priglasitveni obrazec - Griža pri Rižani« brisani varovani osebni podatki na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer elektronski naslovi uradnih oseb ter zaposlenih na VOC, ime in priimek kontaktne osebe za pojasnila, njen telefon in elektronski naslov, osebno ime avtorja elaborata/tehničnega vodja rudarskih del (točka 2 izreka).

Iz razloga varovanja poslovne skrivnosti po 2. točki 6. člena ZDIJZ pa je MNVP zavrnilo zahtevo za posredovanje informacij javnega značaja glede naslednjih dokumentov:

- 0141-7/2020-2430-58 »Vloga za podaljšanje rudarske pravice za izkoriščanje – kamnolom Griža pri Rižani«, priloga: »Rudarski projekt za pridobitev koncesije za izkoriščanje: Podaljšanje koncesijske pogodbe za izkoriščanje tehničnega kamna - apnenca v kamnolomu Griža pri Rižani«, št. 001/23 RP AL, januar 2023, in
- 0141-7/2020-2430-58 »Vloga za podaljšanje rudarske pravice za izkoriščanje-kamnolom Griža pri Rižani«, priloga: »Elaborat o klasifikaciji in kategorizaciji izračunanih zalog in virov tehničnega kamna - apnenec v

kamnolomu Griža pri Rižani s stanjem 31. 12. 2020«, št. 2020/012, maj 2021 (točka 3 izreka).

MNVP je odločilo tudi, da stroškov postopka ni bilo (točka 4 izreka).

2. Iz obrazložitve odločbe MNVP izhaja, da je prosilec zahteval dokumentacijo iz spisa 0141-7/2020-2430 v zvezi s podaljšanjem koncesijske dejavnosti koncesionarja . (v upravnem postopku stranska udeleženka, v tem sporu tožnica) v kamnolomu Griža pri Rižani, iz katere bo prosilec razbral, zakaj ni bil upoštevan njegov pravni interes za priznanje statusa stranskega udeleženca v postopku podaljšanja koncesije. MNVP je ugotovilo, da gre v primeru zahtevane dokumentacije za informacije javnega značaja v smislu določb ZDIJZ, saj prosilec zaproša za dokumente, ki se nahajajo v materializirani obliki in s katerimi organ razpolaga.

3. Ker je MNVP ugotovilo, da se v spisu nahajajo tudi dokumenti koncesionarja (v tem postopku tožnica), in sicer dokumenti št. 0141-7/2020-2430-58 »Vloga za podaljšanje rudarske pravice za izkoriščanje – kamnolom Griža pri Rižani«, 0141-7-2020-2430-59 »Elektronsko oddan rudarski priglasitveni obrazec – Griža pri Rižani«, št. 0141-7/2020-2430-75 »Predlog za sklenitev dodatka h koncesijski pogodbi št. 0141-7/2020-16 – Griža pri Rižani« in 0141-7/2020-2430-84 »Dopis-Elektronsko oddan rudarski priglasitveni obrazec – Griža pri Rižani«, je tožnico pozvalo k izjasnitvi v zvezi z morebitnim obstojem poslovne skrivnosti. Pri tem je tožnica pojasnila, da navedene dokumente šteje za poslovno skrivnost in da ne soglaša z njihovim razkritjem.

4. V zvezi z dokumentom št. 0141-7/2020-2430-58 je MNVP ocenilo, da dokument in njegove priloge vsebujejo javne podatke, razen dveh prilog k navedenemu dokumentu, (1) Rudarski projekt za pridobitev koncesije in izkoriščanje, (2) Elaborat o klasifikaciji in kategorizaciji izračunanih zalog in virov tehničnega kamna, glede katerih je prosilčevo zahtevo zavrnil. V zvezi z dokumentoma št. 0141-7-2020-2430-59 in št. 0141-7/2020-2430-84 je MNVP ocenilo, da gre za okoljske podatke, ki so absolutno javni na podlagi druge alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. MNVP je zavrnil tudi tožničine navedbe, da poslovno skrivnost predstavlja dokument št. 0141-7/2020-2430-75, saj tožnica tega ni v ničemer obrazložila.

5. V delu, ki ni pomemben za nadaljnje razumevanje zadeve, sodišče nadalje ne bo posebej povzemalo odločbe MNVP, saj ta ni predmet presoje v tem sporu.

<u>Odločba Informacijskega pooblaščenca</u>

6. Informacijski pooblaščenec (toženka) je z odločbo št. 090-121/2024/4 z dne 17. 5. 2024 (izpodbijana odločba) zavrnil pritožbo tožnice zoper odločbo MNVP št. 090-7/2024-2560/16 z dne 1. 3. 2024.

7. Toženka je ugotovila, da je tožnica odločbo MNVP izpodbijala v delu, v katerem je

organ prosilcu omogočil dostop do zahtevanih dokumentov, pa tudi z vidika obsega presoje organa glede predmeta zahteve. Izpostavila je, da okoliščine, da organ stranskega udeleženca ni seznanil s celotnim obsegom zahteve, ni mogoče sanirati, se je pa tožnica glede dostopa do vseh zahtevanih informacij lahko opredelila v pritožbenem postopku. Poleg tega iz obrazložitve odločbe MNVP izhaja, da izjasnitev tožnice ne bi vplivala na odločitev MNVP.

8. Nadalje je izpostavila, da so bili predmet prosilčeve zahteve in s tem predmet presoje toženke v tem postopku dokumenti št. 56 – 84 spisa zadeve št. 0141-7/2020-2430. V zvezi s pritožbenimi navedbami, da je MNVP odločilo tudi o dostopu do dokumentov, ki jih prosilec ni zahteval, je toženka izpostavila, da se odločba, ki jo je organ izdal brez zahteve stranke, v skladu s 4. točko prvega odstavka 128. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP) sicer izreče za nično, vendar le, če stranka v to izrecno ali molče ne privoli. V obravnavanem primeru je prosilec v odločitev privolil, ko zoper odločbo MNVP ni vložil pritožbe oziroma takšna volja izhaja iz njegove izjasnitve k obravnavani pritožbi.

9. Toženka je pojasnila, da so poslovna skrivnost tisti podatki, ki kumulativno izpolnjujejo vse zahteve po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Za poslovno skrivnost pa se ne morejo določiti informacije, ki so po zakonu javne, ali informacije o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev (tretji odstavek 2. člena Zakona o poslovni skrivnosti, ZPosS). Gre za t. i. absolutno javne podatke, na katerih razkritje volja „prizadetega" poslovnega subjekta nima vpliva, kot je to na primer v primeru podatkov, ki predstavljajo podatke o porabi javnih sredstev po prvi alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ ali okoljske podatke po drugi alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.

10. Definicijo „porabe javnih sredstev" je izoblikovala praksa toženke, Upravnega sodišča RS in Vrhovnega sodišča RS. Poraba javnih sredstev pomeni vsako odplačno ali neodplačno razpolaganje s premoženjem, kar pomeni, da pojem porabe javnih sredstev zajema tako podatke o plačilih rudarske koncesnine, kot tudi podatke glede same koncesije oziroma koncesijskega razmerja, tudi glede izpolnjevanja pogojev za podaljšanje koncesije. V zvezi z okoljskimi podatki ZDIJZ kot absolutno javne podatke ne določa samo podatkov glede emisij v okolje, odpadkov, nevarnih snovi v obratu ali podatkov iz varnostnih poročil, ampak tudi druge podatke, za katere tako določa zakon, ki ureja varstvo okolja, torej Zakon o varstvu okolja (ZVO-2). Ta okoljski podatek v 16. točki 3. člena definira kot katerokoli informacijo v pisni, vizualni, zvočni, elektronski ali drugi materialni obliki, ki se nanaša na okolje. Okoljske informacije so široko definirane tudi v 2. členu Aarhuške konvencije. Načelo javnosti okoljskih podatkov pa izhaja tudi iz prvega in drugega odstavka 15. člena ZVO-2. Dostop do okoljskih podatkov nadalje ureja tudi 160. člen ZVO-2, ki napotuje na ZDIJZ in Aarhuško konvencijo. Tretji odstavek 160. člena ZVO-2 in druga alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ predstavljata enako pravilo, glede drugih okoljskih podatkov pa je treba v skladu s

predmetno določbo ZDIJZ upoštevati določbe ZVO-2 o opredelitvi okoljskih podatkov, kot sledi.

11. V zvezi z dokumenti, glede katerih je MNVP odločilo v 1. točki izreka svoje odločbe, je toženka izpostavila, da gre za dokumente državnih organov, razen pri dokumentu št. 0141-7/020-2430-75 »Predlog za sklenitev dodatka h koncesijski pogodbi št. 0141-7/2020-16 – Griža pri Rižani«. Dokumentov državnih organov ni mogoče šteti kot poslovne skrivnosti stranskega udeleženca, saj gre za dokumente, ki so jih izdali državni organi pri izvrševanju svojih javnopravnih nalog, kot je pravilno utemeljilo že MNVP. V zvezi z dokumentom št. 0141-7/020-2430-75 je toženka posebej izpostavila, da ne more izpolnjevati pogoja tržne vrednosti kot enega od kumulativno določenih pogojev za obstoj poslovne skrivnosti. Gre namreč za lastno vlogo stranskega udeleženca za podaljšanje trajanja koncesijske pogodbe na podlagi določb Zakona o interventnih ukrepih za preprečitev škodljivih posledic pri podaljševanju rudarskih pravic in koncesij (ZIUPRPK). Ta predlog predstavlja podlago za podaljšanje koncesijskega razmerja in pogoj, ki ga določa ZIUPRPK. To pomeni, da bi bil predlog javen z vidika določbe prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, tudi če bi bili izpolnjeni pogoji za obstoj poslovne skrivnosti.

12. V zvezi z dokumenti, glede katerih je MNVP odločilo v 2. točki izreka svoje odločbe, je toženka izpostavila, da tožnica kot svoje poslovne skrivnosti ne more opredeliti dokumentov državnih organov, ker gre za dokumente, ki so jih ti subjekti izdali pri izvrševanju svojih javnopravnih nalog, in prav tako ne tudi dokumentov drugih subjektov, čeprav se nanašajo na samo izvajanje koncesije. Prav tako kot poslovne skrivnosti ni mogoče šteti podatkov iz javno dostopnih evidenc. V zvezi z vlogo za podaljšanje rudarske pravice za koriščenje toženka izpostavlja, da sama vloga ne izpolnjuje pogoja tržne vrednosti. Gre namreč za vlogo za podaljšanje koncesije in ne dokument, ki bi na primer obsegal podatke o stanju, delovanju ali načrtovanih aktivnostih gospodarskega subjekta, ki jih zaradi konkurenčnih razlogov ni dopustno razkrivati tretjim osebam. Poleg tega vloga predstavlja enega od zakonskih pogojev za podaljšanje časa veljavnosti rudarske pravice za izkoriščanje (50. člen Zakona o rudarstvu, ZRud-1), zato je ta vloga absolutno javna tudi z vidika določbe prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Vlogi za podaljšanje rudarske pravice so priloženi različni dokumenti. V zvezi s temi je toženka ponovno izpostavila, da dokumentov, ki so jih izdali državni organ in sodišča, tožnica ne more opredeliti kot svojo poslovno skrivnost. Zadevni dokumenti so bili podlaga za izdano zadevne pogodbe o prenosu koncesije ter sklenitev koncesijske pogodbe in dodatka št. 1 k tej pogodbi, kar pomeni, da predstavljajo podatke o porabi javnih sredstev. Tožnica tudi sama v vlogi navaja, da dokumente prilaga kot dokazila izpolnjevanja pogojev iz drugega odstavka 50. člena ZRud-1, kar potrjuje ugotovitve MNVP in toženke. Poleg tega je MNVP pravilno ugotovilo, da so mineralne surovine v lasti države, ki lahko na njihovo izkoriščanje podeli koncesije, ter da so podatki o stanju mineralnih surovin podatki o delu okolja, in da okoljske podatke predstavljajo tudi podatki o stanju

okolja in njihovih delov. Ko zahtevani dokument vsebuje podatke o območju pridobivalnega prostora, na katerem se dovoli izkoriščanje kamnin, nedvomno vsebuje informacije, ki imajo vpliv na okolje. Ni dvoma, da gre pri posameznih zahtevanih dokumentih oziroma podatkih za okoljske podatke, ki po ZDIJZ pomenijo absolutno javne podatke.

13. Tudi izpolnjen rudarski priglasitven obrazec za odmeri rudarske koncesnine in sredstev za sanacijo ne more predstavljati poslovne skrivnosti, saj je obrazec določen kot priloga k Uredbi o rudarski koncesnini in sredstvih za sanacijo in je njen sestavni del, namenjen pa je vnosu podatkov za odmero koncesnine in sredstev za sanacijo ter poročanju o stanju zalog in virov. Posredovanje podatkov torej predstavlja obveznost tožnice kot koncesionarja.

14. Toženka izpostavlja, da mora zainteresirani subjekt izkazati, kako bi bilo z razkritjem podatkov poseženo v konkurenčno prednost, pri čemer pa tožnica v obravnavanem primeru ni konkretizirala, kakšna škoda bi ji nastala z razkritjem teh informacij.

15. Po povedanem je toženka zaključila, da so v obravnavanem primeru predmet zahteve podatki, ki predstavljajo absolutno javne podatke na podlagi prve in druge alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. V zvezi s tem izpostavlja tudi obrazložitev Vlade Republike Slovenije iz novele ZRud-1, kjer ta navaja, da je mineralna surovina v lasti države, ki za njeno izkoriščanje lahko podeli koncesijo, kar pa ne pomeni, da lahko koncesionar podatek o državnem premoženju opredeli kot svojo poslovno skrivnost. Dodala je še, da se morajo zasebnopravni poslovni subjekti zavedati, da so pri sklepanju javnih pogodb z javnim sektorjem omejeni v svoji zasebnosti.

16. V zvezi s tožničinimi očitni, da prosilec ni izkazal pravnega interesa za dostop do zahtevanih informacij, je toženka izpostavila še, da se dostop do dokumentov na podlagi ZDIJZ nikoli ne presoja z vidika okoliščin posameznega prosilca, temveč z vidika vsebine zahtevanih informacij. V postopku po ZDIJZ je bistveno, da se odloča z učinkom *erga omnes*, kar pomeni, da je dokument, ki predstavlja prosto dostopno informacijo javnega značaja, dostopen vsakomur, ne glede na pravni interes in osebni status. Navedbe tožnice, da MNVP ni razkrilo, kateri subjekt zahteva razkritje, niti ne pojasni, ali je izkazan pravni interes, so zato nepomembne. V zvezi z očitkom, da MNVP ni opravil testa javnega interesa, je toženka ocenila, da gre v odločbi MNVP za očiten lapsus; organ se je sicer skliceval na drugi odstavek 6. člena ZDIJZ, vendar je iz nadaljnje obrazložite jasno, da se je dejansko skliceval na tretji odstavek 6. člena ZDIJZ, ki določa kot absolutno javne podatke o porabi javnih sredstev, opravljanju delovnega razmerja javnega uslužbenca in okoljske podatke. Pri teh podatkih se test javnega interesa ne izvaja, ker ga je izvedel že zakonodajalec, ko je te podatke opredelil kot absolutno javne.

Bistvene navedbe strank v upravnem sporu

Navedbe tožnice

17. Tožnica se z izpodbijano odločbo ne strinja in zoper njo vlaga tožbo v tem upravnem sporu. Izpostavlja, da je izpodbijana odločba neobrazložena, zaradi česar je ni mogoče preizkusiti. Toženka se ni opredelila do vseh tožničinih pritožbenih navedb in jih v obrazložitvi tudi ni povzela. Tožnica je v pritožbi izpostavila, da je MNVP prosilcu posredovalo tudi informacije, ki jih prosilec ni določno opredelil oziroma ki v zahtevi niso bile ustrezno označene, s čimer je razširil zahtevo prosilca za posredovanje informacij. Do zatrjevanih kršitev se toženka ni opredelila, temveč je pavšalno povzela, kaj je bil predmet zahteve prosilca in pri tem neresnično navedla, da naj bi to bili dokumenti št. 56 – 86. Povsem spregledane ostanejo tudi navedbe glede kršitve pravice do izjave in sodelovanja v postopku razkrivanja in posredovanja informacij javnega značaja. MNVP je kršilo pravico do sodelovanja postopka, saj v zaprosilu za izjasnitev ni razkrilo, kateri subjekt zahteva razkritje informacij, niti ni pojasnilo, ali je ob podani zahtevi izkazan prosilčev pravni interes. Tožnica se ni mogla seznaniti s prošnjo prosilca in s celotnim obsegom zahtevane dokumentacije, temveč se je s tem seznanila šele ob prejemu odločbe MNVP. Ker je MNVP tožnico v upravnem postopku štelo kot stranko, bi jo moralo v celoti seznaniti s prosilčevo zahtevo in obsegom zahtevanih podatkov. O obrazloženosti odločbe bi lahko govorili le, če bi se toženka pritožbene navedbe povzela v obrazložitvi in navedla, zakaj jim ne sledi, oziroma pojasnila, zakaj meni, da v predmetnem postopku ni bila kršena pravica do izjave oziroma do sodelovanja v postopku. Razlogov, ki so odločilni za presojo posameznih dokazov, in razlogov, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo takšno odločitev, pa izpodbijana odločba ne vsebuje.

18. Toženka v 19. točki obrazložitve ugotavlja, da gre pri tam navedenih dokumentih za dokumente državnih organov, razen pri dokumentu št. 0141-7/2020-2430-75, in da dokumentov državnih organov ni mogoče šteti kot poslovne skrivnosti tožnice, ker so jih državni organi izdali pri izvrševanju svojih javnopravnih nalog. V 21. točki obrazložitve toženka povzema dokumente, do katerih je MNVP dostop zavrnilo zaradi varstva osebnih podatkov. Toženka je v zvezi s temi dokumenti izpostavila, da gre pri posameznih podatkih oziroma zahtevanih dokumentih za okoljske podatke, ki po ZDIJZ pomenijo absolutno javne podatke. Takšno pravno naziranje pa je po mnenju tožnice zmotno. Dokumenti, navedeni v 18. in 21. točki obrazložitve izpodbijane odločbe so poslovna skrivnost v skladu z ZPosS in kot takšni predstavljajo izjemo po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Dokumenti zajemajo strokovno znanje, izkušnje in tehnološke informacije ter imajo potencialno tržno vrednost. Tožnica se ne more strinjati s stališčem toženke, da so navedeni podatki absolutno javni in da glede njih ne velja nobena izjema od prostega dostopa do informacij javnega značaja.

19. Vsebina dokumentov v točki 18 in 21 izpodbijane odločbe vsebujejo poslovne

informacije, ki niso splošno znane ali lahko dosegljive osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij (prva alineja prvega odstavka 2. člena ZPosS), sicer jih prosilec ne bi zahteval. Vsakršno razkritje informacij iz teh dokumentov nepooblaščeni osebi ne bi predstavljalo zgolj kršitve avtorskih pravic avtorja, temveč bi razkritje povzročilo tudi škodo tožnici, ki je za pripravo zahtevanih informacij za podaljšanje rudarske pravice angažirala ustreznega strokovnjaka in mu za to tudi plačala. Po drugi strani bi razkritje teh poslovno občutljivih informacij za naročnika predstavljalo veliko poslovno škodo. Nenazadnje je izmenjava poslovno občutljivih informacij med neposrednima konkurentoma prepovedana tudi s pravili konkurenčnega prava. Pri tem je treba upoštevati, da s prosilcem pokrivata praktično celoten trg relevantne dejavnosti. Do tega pritožbenega stališča se toženka ni opredelila, temveč je navedla zgolj, da gre za okoljske podatke, ki so absolutno javni.

20. Podatki, ki jih je zahteval prosilec, so nedvomno opredeljeni kot poslovna skrivnost v skladu z 39. členom Zakona o gospodarskih družbah v zvezi z 2. členom ZPosS in kot takšni predstavljajo izjemo po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ. Zmoten je zaključek toženke, da so zgoraj navedeni podatki absolutno javni. Takšen zaključek je neutemeljen že iz razloga, ker v fazi presoje, ali gre za javno dostopen podatek, predhodno ni bil opravljen test javnega interesa.

Navedbe toženke

21. Toženka je sodišču hkrati z upravnim spisom posredovala odgovor na tožbo, v katerem se glede posameznih tožbenih navedb v bistvenem opira na vsebino izpodbijane odločbe (izrecno sklicujoč se na posamezne točke njene obrazložitve). Dodaja še, da tožnica ne pojasni, zakaj se ne strinja s toženko v navedbah, na podlagi katerih je toženka podatke opredelila kot absolutno javne. Tožnica namreč tudi sama navaja, da gre za dokumentacijo, ki jo je morala predložiti v postopku podaljšanja rudarske pravice za izkoriščanje, koncesionar pa je na njeni podlagi upravičen do plačila. Sodišču predlaga, da tožbo v celoti zavrne.

Navedbe prizadete stranke

22. Sodišče je tožbo posredovalo tudi prizadeti stranki (v upravnem postopku prosilec), ki se v v svojem odgovoru na tožbo v bistvenem sklicuje na navedbe toženke. Dodaja, da je:

> .. Tožnica je uporabnica javnih sredstev, saj se je prijavila na javno naročilo »Zagotovitev ustreznega odlagalnega prostora in predelava viškov materiala drugega tira železniške proge Divača – Koper«. Na podlagi tega je bil velik del materiala odložen prav v kamnolomu Griža in povzroča okoljske vplive. Tožnica naj bi v kamnolomu Griža izvajala sanacijo degradiranega okolja. Vsi zahtevani dokumenti se nanašajo na s tem povezane okoljske podatke in je do njih upravičen. Tožnica namreč s svojo dejavnostjo

povzroča okoljske vplive tudi prizadeti stranki,

Prizadeta stranka predlaga, da sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.

Nadaljnje navedbe tožnice

23. Tožnica je v svojih nadaljnjih vlogah izpostavila, da je odgovor toženke na tožbo neobrazložen oziroma da je toženka zgolj pavšalno prerekala trditve tožnice. Sodišču zato predlaga izdajo zamudne sodbe po prvem odstavku 318. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 278. členom ZPP. Nadalje je prerekala navedbe toženke, da ni v ničemer utemeljila svojega nestrinjanja glede absolutne javnosti spornih podatkov, v zvezi s čimer je vztrajala, da so podatki, ki jih je zahtevala prizadeta stranka, opredeljeni kot poslovna skrivnost.

24. Nasprotovala je tudi udeležbi v tem sporu, v zvezi s čimer je zatrjevala, da slednji ne izkazuje oziroma zatrjuje, da varuje svoj lastni pravni interes. Iz previdnost je prerekala tudi navedbe prizadete stranke iz njegove pripravljalne vloge. Kolikor se je ta skliceval na odgovor na tožbo toženke, je tožnica ponovni izpostavila, da je ta neobrazložen, sicer pa je vztrajala pri svojih stališčih o obstoju poslovne skrivnosti.

O postopkovnih vprašanjih

Glede zahteve za izdajo zamudne sodbe

25. V zvezi s tožničinim predlogom za izdajo zamudne sodbe sodišče ugotavlja, da se toženka v svojem odgovoru na tožbo v bistvenem res sklicuje na stališča, ki jih je izpostavila že v izpodbijani odločbi, vendar sodišče izpostavlja, da (obrazložen) odgovor na tožbo v upravnem sporu ni obvezen, saj je, drugače kot to velja po ZPP, vložitev odgovora na tožbo po 38. členu[1] Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) možnost in ne obveznost tožene stranke.[2] Sicer pa je glede na naravo upravnega spora[3] poleg navedb toženke v upravnem sporu treba upoštevati tudi stališča, ki jih je stranka sprejela v aktih, ki so predmet presoje v upravnem sporu.[4] Po povedanem torej ni zakonske podlage, da sodišče v upravnem sporu v primeru neobrazloženega odgovora na tožbo izda zamudno sodbo po določbah ZPP.

Glede položaja prizadete stranke

26. V zvezi s položajem prizadete stranke sodišče izpostavlja, da je prizadeto stranko sodišče v postopek pritegnilo na podlagi prvega odstavka 19. člena ZUS-1, ki

1 Ta v tretjem odstavku določa zgolj obveznost tožene stranke, da v določenem roku sodišču pošlje vse spise, ki se nanašajo na zadevo, sicer lahko sodišče o stvari odloči tudi brez spisov.
2 Sodbe Upravnega sodišča RS I U 1531/2022-63 z dne 12. 12. 2024, I U 1040/2020-15 z dne 28. 7. 2020, II U 41/2017-11 z dne 17. 4. 2019 in druge.
3 Glej 2. člen ZUS-1.
4 Sklep Vrhovnega sodišča RS X Ips 116/2020 z dne 21. 4. 2021.

položaj stranke priznava tudi osebi, ki bi ji bila odprava oziroma sprememba izpodbijanega upravnega akta v neposredno škodo. Če je bil upravni akt izdan v korist osebe, na zahtevo katere je tekel upravni postopek, je ta oseba prizadeta stranka v upravnem sporu, če ta akt izpodbija stranski udeleženec v upravnem postopku. Prav za takšen položaj gre v obravnavani zadevi, saj je bilo z odločbo MNVP delno ugodeno zahtevi prizadete stranke za posredovanje informacij javnega značaja, v interesu tožnice pa je, da prizadeta stranka kot prosilec s svojim zahtevkom ne uspe. Sodišče je zato v fazi predhodnega preizkusa obravnavane tožbe samo ocenilo, da je treba kot prosilcu v upravnem postopku na podlagi prvega odstavka 19. člena ZUS-1 priznati položaj stranke in ga je na tej podlagi pritegnilo v zadevni upravni spor.

Glede izvedbe glavne obravnave

27. Sodišče je v zadevi na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUS-1 odločilo brez glavne obravnave. Ugotovilo je namreč, da dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izpodbijano odločbo, med strankama ni sporno, pač pa je sporna pravilnost odločitve toženke, da informacije, do katerih je MNVP prosilcu omogočilo dostop, kot absolutno javni podatki niso poslovna skrivnost. Pri tem je upoštevalo, da gre pri tovrstni presoji pravne narave informacij za pravno in ne dejansko vprašanje.[5] Da je sodišče presojalo zgolj pravna vprašanja, izhaja tudi iz siceršnje obrazložitve te sodbe. Glede na navedeno je sodišče odločilo brez naroka in je upoštevalo navedbe strank v pisni obliki.

Odločanje sodišča

28. Tožba ni utemeljena.

29. V skladu z 31. členom ZDIJZ[6] je premet presoje v tem upravnem sporu pravilnost in zakonitost izpodbijane odločbe, s katero je toženka v celoti zavrnila pritožbo tožnice zoper odločbo MNVP. S slednjo je MNVP odločilo o posredovanju informacij javnega značaja prosilcu. Iz obrazložitve odločbe MNVP in izpodbijane odločbe izhaja, da je prosilec zahteval posredovanja dokumentov iz upravnega spisa, ki se nanašajo na podaljšanje koncesijske dejavnosti tožnice v kamnolomu Griža pri Rižani.

30. Prvi odstavek 4. člena ZDIJZ informacijo javnega značaja definira kot informacijo, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva (ZDIJZ navedeno gradivo v svojem nadaljnjem besedilu označuje s skupnim izrazom „dokument"; op. sodišča), ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. Da gre posamezno informacijo šteti za informacijo javnega značaja, ki je v skladu s prvim odstavkom 5. člena ZDIJZ prosto dostopna

5 Sodba Vrhovnega sodišča RS I Up 731/2005 z dne 4. 10. 2007, sodba Upravnega sodišča RS I U 1598/2021-17 z dne 26. 8. 2024.
6 Ta posebej določa, da je zoper odločbo toženke mogoče začeti upravni spor.

pravnim in fizičnim osebam, morajo biti kumulativno izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 4. člena ZDIJZ.

31. V obravnavani zadevi ni sporno, (-) da je MNVP zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja, (-) da zahtevane informacije izvirajo iz njegovega delovnega področja oziroma da jih je pridobil v okviru izvrševanja svojih pristojnosti in (-) da razpolaga z zahtevanimi informacijami ali dokumenti. Med strankama pa sta sporni vprašanji, (-) ali je izpodbijana odločba glede tožničinih očitkov v pritožbi zoper odločbo MNVP ustrezno obrazložena in (-) ali zahtevani dokumenti, glede katerih je MNVP odločil, da se posredujejo prosilcu, vsebujejo informacije, ki po svoji vsebini pomenijo poslovno skrivnost tožnice in s tem izjemo od prostega dostopa do informacij javnega značaja.

Glede obrazloženosti izpodbijane odločbe in glede prekoračitve postavljene zahteve prosilca

32. Tožnica najprej ugovarja ustrezni obrazloženosti izpodbijane odločbe toženke, ki naj se pri odločanju o tožničini pritožbi zoper odločbo MNVP ne bi opredelila do tožničinih pritožbenih navedb glede razširitve prosilčevega zahtevka, prosilčevega pravnega interesa ter kršitve tožničine pravice do izjave in sodelovanja v postopku.

33. Sodišče izpostavlja, da mora organ mora pri odločanju upoštevati vse bistvene navedbe strank in se do njih opredeliti, kar je sestavni del pravice do obrazloženosti odločbe, in da vsebinsko prazna obrazložitev le navidezna, če organ ne pojasni razlogov za sprejeto odločitev. Drži torej, kot navaja tožnica, da mora organ, ko odloča o pritožbi, jasno navesti razloge za sprejeto odločitev in se opredeliti do podanih pritožbenih navedb.

34. V konkretni zadevi sodišče po vpogledu v obrazložitev izpodbijane odločbe ugotavlja, da je toženka v zvezi z očitkom kršitve pravice do sodelovanja oziroma izjave sicer ugotovila, da je MNVP kršilo pravico tožnice, saj je ni seznanil s celotnim obsegom prosilčeve zahteve, česar po presoji toženke ni bilo mogoče sanirati. Ocenila pa je, da je bila tožnici pravica do sodelovanja in izjave omogočena v pritožbenem postopku. Glede pritožbenih navedb o prekoračitvi zahtevka je toženka izpostavila, da je na podlagi 4. točke prvega odstavka 279. člena ZUP štela, da je prosilec privolil v (povečan) obseg zahtevka, o katerem je odločilo MNVP. Substancirano se je opredelila tudi do navedb o pomanjkanju prosilčevega pravnega interesa, v zvezi s čimer je zavzela stališče, da se dostop do dokumentov po ZDIJZ ne presoja z vidika prosilca, temveč z vidika vsebine zahtevanih informacij. Po povedanem sodišče ugotavlja, da je toženka glede posameznih izpostavljenih pritožbenih razlogov navedla in pojasnila konkretne razloge, zakaj jih zavrača, zato sodišče ne more slediti tožničinemu očitku, da se toženka v izpodbijani odločbi do njih ni v ničemer opredelila. Z vidika opredelitve do pritožbenih očitkov je zato izpodbijana odločba po presoji sodišča ustrezno obrazložena.

35. Kršitev, ki jih je uveljavljala v pritožbi zoper odločbo MNVP in na katere sodišče ne pazi po uradni dolžnosti, tožnica v tem sporu z vidika pravilnosti izpodbijane odločbe posebej ni uveljavljala še kot tožbene razloge, temveč se je nanje sklicevala zgolj z vidika nezadostne obrazložitve. Sodišče zato vsebinsko ni posebej obravnavalo še v pritožbenem postopku zatrjevanih kršitev pravice do sodelovanja oziroma upoštevanju prosilčevega pravnega interesa, saj za takšno presojo v tožbenih navedbah ni podlage, sodišče pa bi s tem prekoračilo svoje pristojnosti.

36. Sodišče pa mora ves čas postopka tudi po uradni dolžnosti paziti na ničnost upravnega akta (drugi odstavek 37. člena ZUS-1). Ker je izpodbijani akt med drugim ničen, kadar je izdan brez zahteve stranke (4. točka prvega odstavka 279. člena ZUP), sodišče v luči tožničinih navedb o prekoračitvi zahtevka (sicer podanih, kot že pojasnjeno, v okviru navedb o neustrezni obrazložitvi izpodbijane odločbe) pripominja še sledeče. Med strankama ni sporno, da je prosilec zaprosil za dostop do dokumentov, ki se nanašajo na podaljšanje tožničine koncesijske dejavnosti. Iz odločbe MNVP sicer izhaja, da je prosilec po pozivu MNVP navedel, da prosi za dokumente dokumente št. 56 – 80 iz spisa št. 0141-7/2020-2430, pri čemer se je skliceval na aktualnost in racionalnost. MNVP pa je nato v luči namena zaprosila prosilčevo vlogo obravnavalo kot zahtevo za posredovanje vseh dokumentov spisa 0141-7/2020-2430 od zaporedne številke 56 naprej. Sodišče izpostavlja, da ZDIJZ ne zahteva, da prosilec posebej navede konkretne dokumente, v katerih se pri organu nahajajo zahtevani podatki, saj pogosto niti ne pozna natančnega imena oziroma naslova dokumenta, ki se nahaja pri organu. Naloga organa pa je, da ugotovi, katere dokumente mora glede na njihovo vsebino ter vsebino zahteve posredovati prosilcu.[7] V obravnavani zadevi, kjer iz obrazložitve odločbe MVNP izhaja, da je MNVP o obsegu zahtevanih informacij odločilo na podlagi prosilčevih navedb, je zato MNVP po presoji sodišča postopalo pravilno, ko je o obsegu zahtevanih dokumentov odločilo na podlagi vsebine prosilčeve zahteve, in ni prekoračilo prosilčevega zahtevka, posledično pa tudi toženki v tem delu ni mogoče očitati nepravilnosti izpodbijane odločitve.

Glede absolutno javnih podatkov in obstoja poslovne skrivnosti

37. Tožnica nadalje nasprotuje odločitvi toženke, ki je pritrdila odločitvi MNVP, da se prosilcu posredujejo informacije oziroma dokumenti, povzeti v 1. in 2. točki izreka odločbe MNVP.

38. Sodišče poudarja, da je namen ZDIJZ izvajanje načela transparentnosti javnega sektorja, čim večja obveščenost javnosti o delovanju institucij ter s tem zagotovitev javnosti in odprtosti delovanja organov, ki jih ZDIJZ zavezuje[8] (pri čemer, kot že pojasnjeno, med strankama ni sporno, da je MNVP zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja). Tako so pri državnih organih informacije javnega

7 Sodba Upravnega sodišča RS II U 222/2023-30 z dne 23. 1. 2025.
8 Prvi odstavek 2. člena ZDIJZ posebej določa, da je namen tega zakona zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja.

značaja tiste informacije, ki kažejo na okoliščine, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na izvrševanje javnih nalog, in vsi dokumenti, ki izhajajo iz administrativnih nalog, opravljenih v podporo izvajanju javnih nalog.[9]

39. Vendar pa pravica do dostopa do informacij javnega značaja ni absolutna. Prvi odstavek 6. člena ZDIJZ taksativno določa enajst izjem od dostopa do zahtevanih informacij, zaradi katerih lahko organ v celoti ali delno zavrne zahtevo prosilca. Tako lahko ravna tudi v primeru iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ko se zahteva nanaša na podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z ZGD-1. V skladu z 39. členom ZGD-1 se za poslovno skrivnost štejejo informacije, ji izpolnjujejo zahteve za poslovno skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja poslovne skrivnosti, torej ZPosS. Ta v prvem odstavku 2. člena določa, da poslovna skrivnost zajema nerazkrito strokovno znanje, izkušnje in poslovne informacije, ki izpolnjujejo naslednje zahteve: (-) je skrivnost, ki ni splošno znana ali lahko dosegljiva osebah v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij, (-) ima tržno vrednost in (-) je imetnik poslovne skrivnosti v danih okoliščinah razumno ukrepal, da jo ohrani kot skrivnost. V tretjem odstavku 2. člena ZPosS določa, da se za poslovno skrivnost ne morejo določiti informacije, ki so po zakonu javne, ali informacije o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev. ZGD-1 in ZPosS s tem napotujeta na področne zakone, ki izrecno določajo, kateri podatki morajo biti javni. Pri tem gre za t. i. absolutno javne podatke, na razkritje katerih volja prizadetega poslovnega subjekta nima vpliva.

40. Absolutno javne podatke (kot „izjeme od izjem" iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ) opredeljuje tudi tretji odstavek 6. člena ZDIJZ, ki določa, da se ne glede na določbe prvega odstavka tega člena dostop do zahtevane informacije dovoli (-) če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače, oziroma (-) če gre za podatke glede emisij v okolje, odpadkov, nevarnih snovi v obratu ali podatke iz varnostnega poročila in druge podatke, za katere tako določa zakon, ki ureja varstvo okolja.

41. Tožnica svojo tožbo pretežno gradi na očitku, da so dokumenti, glede katerih je MNVP odločilo, da se kot informacije javnega značaja posredujejo prosilcu, poslovna skrivnost, nedvomno pa so po njenem stališču poslovna skrivnost dokumenti št. 0141-7/2020-2430-58 »Vloga za podaljšanje rudarske pravice za izkoriščanje – kamnolom Griža pri Rižani«, 0141-7-2020-2430-59 »Elektronsko oddan rudarski priglasitveni obrazec – Griža pri Rižani«, št. 0141-7/2020-2430-75 »Predlog za sklenitev dodatka h koncesijski pogodbi št. 0141-7/2020-16 – Griža pri Rižani« in 0141-7/2020-2430-84 »Dopis- - Elektronsko oddan rudarski priglasitveni obrazec – Griža pri Rižani« (gre za dokumente, ki nesporno izhajajo iz tožničine sfere, kot je ugotovilo že MNVP; op. sodišča).

9 N. Pirc Musar, T. Kraigher Mišič (ur.), Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana 2017, str. 73.

42. V zvezi z očitkom o neupoštevanju obstoja poslovne skrivnosti tožnica povzema določbo 2. člena ZPosS. Posebej pojasnjuje, da imata rudarski projekt in elaborat značaj poslovne informacije, saj zajemata strokovno znanje, izkušnje in tehnološke informacije, imata potencialno tržno vrednost, saj gre za ključna dokumenta, ki morata biti predložena v postopku podaljšanja koncesije oziroma rudarske pravice za izkoriščanje, koncesionar pa je na podlagi koncesije upravičen do plačila, imetnik poslovne skrivnosti je še pred izdelavo rudarskega projekta in elaborata z avtorjem sklenil avtorsko pogodbo, v kateri je opredelil strokovno skrivnost, zaščitil pa jo je tudi v postopku po ZDIJZ, saj ni podal soglasja za razkritje.

43. V zvezi z navedbami glede rudarskega projekta in elaborata sodišče ugotavlja, da je MNVP prav iz razloga varovanja poslovne skrivnosti v celoti zavrnilo dostop do dokumentov »Rudarski projekt za pridobitev koncesije za izkoriščanje: Podaljšanje koncesijske pogodbe za izkoriščanje tehničnega kamna – apnenca v kamnolomu Griža pri Rižani« in «Elaborat o klasifikaciji in kategorizaciji izračunanih zalog in virov tehničnega kamna – apnenec v kamnolomu Griža pri Rižani s stanjem 31. 12. 2020«, ki sta sicer prilogi k dokumentu št. 0141-7/2020-2430-58 «Vloga za podaljšanje rudarske pravice za izkoriščanje – kamnolom Griža pri Rižani«. Nobena od strank odločbe MNVP v tem delu ni izpodbijala in ni bila predmet presoje v postopku pred toženko, zato navedbe tožnice o obstoju poslovne skrivnosti glede na predmet spora v tem delu niso relevantne za odločitev sodišča.

44. Nadalje sodišče ugotavlja, da se je toženka podrobneje opredelila do narave tožničinih dokumentov,[10] v zvezi s katerimi je ugotovila, da z vidika obstoja poslovne vrednosti ne izpolnjujejo pogoja tržne vrednosti, sicer pa gre (ne glede na morebiten obstoj poslovne skrivnosti) za dokumente, ki se nanašajo na podaljšanje koncesijske pravice in so pogoj po ZIUPRPK, zato so ti dokumenti javni tudi z vidika prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Posebej se je opredelila tudi do več prilog k dokumentu št. 0141-7/2020-2430-58. Navezujoč se na vse dokumente, do katerih me MNVP prosilcu dopustilo dostop, pa je toženka v izpodbijani odločbi tudi sklepno izpostavila, da so v obravnavani zadevi predmet zahteve podatki, ki so absolutno javni na podlagi prve in druge alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, v zvezi s čimer je poudarila, da so mineralne surovine v lasti države, ki za njeno izkoriščanje lahko podelijo koncesijo.

45. Sodišče sicer ugotavlja, da toženka glede vsakega posameznega dokumenta (razen glede posameznih, zgoraj izpostavljenih tožničinih dokumentov) ni posebej pojasnila, kateri podatki o porabi javnih sredstev oziroma okoljske podatki so vsebovani v spornih dokumentih. Vendar pa sodišče pravilnost in zakonitost akta presoja le v okviru tožbenih trditev. Vrhovno sodišče RS je namreč v številnih odločbah poudarilo, da ZUS-1 v 40. členu določa, da sodišče presoja upravni akt v mejah tožbenega predloga, ni pa vezano na tožbene razloge. Tožbeni predlog opredeljujejo tudi tožbene navedbe o tem, kateri vsebinski del izpodbijanega akta je sporen oziroma o čem naj sodišče presoja. To pomeni, da tožbenega predloga ne

10 Dokumenti, povzeti v točki 41 obrazložitve te sodbe.

opredeljuje le njegov formalni vidik, temveč tudi vsebinski z navedbami, s katerimi tožnica nasprotuje dejanskim in pravnim stališčem izpodbijanega upravnega akta in ki naj jih sodišče presodi.[11] Sodišče je zato v okviru tožničinih navedb ugotavljalo zgolj, ali je toženka pri ugotovitvi, da gre za absolutno javne podatke, ustrezno upoštevala morebiten obstoj poslovne skrivnosti. Ugotovitve toženke, da so zahtevani dokumenti absolutno javne informacije javnega značaja po določbi prve in druge alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, toženka namreč prereka z navedbami, da ti podatki ne morejo biti absolutno javni, saj predstavljajo poslovno skrivnost. Tožnica tudi v pripravljalni vlogi na očitek toženke, da v tožbi ni utemeljila, zakaj se ne strinja z opredelitvijo podatkov kot absolutno javnimi podatki, odgovarja, da ti podatki niso absolutno javni, saj so opredeljeni kot poslovna skrivnost, pri čemer ponavlja svoja tožbena naziranja glede presoje obstoja poslovne skrivnosti.

46. Sodišče ponovno poudarja, da zakonska opredelitev podatka kot absolutno javnega, upoštevajoč določbo tretjega odstavka 2. člena ZPosS, izključuje možnost opredelitve tega podatka kot poslovno skrivnost. Ker so podatki iz prve in druge alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ javni že po zakonu (ugotovitve toženke, da gre po vsebini za okoljske podatke oziroma podatke o porabi javnih sredstev, pa tožnica ne prereka), se tožnica torej ne more uspešno sklicevati na varstvo poslovne skrivnosti.[12] Tožnica zato s stališčem, da navedeni podatki ne morejo biti absolutno javni, ker so poslovna skrivnost, ne more uspešno izpodbiti zaključka toženke, da gre obravnavani zadevi za absolutno javne podatke.

47. Ker je izjema poslovne skrivnosti iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ presežena z neizpodbito ugotovitvijo, da gre za t. i. absolutno javne podatke, ki se nanašajo na porabo javnih sredstev oziroma na okoljske podatke, je odveč kakršnakoli nadaljnja presoja, ali zahtevani podatki izpolnjujejo kumulativno določene pogoje za obstoj poslovne skrivnosti.

48. Tožničine navedbe, ki se nanašajo na pravila konkurenčnega prava, v postopku po ZDIJZ niso odločilnega pomena, saj je namen ZDIJZ zagotavljanje dostopa do informacij o delovanju državnih organov in ne varstvo konkurence. Pri tem ZDIJZ, kot že pojasnjeno, izrecno določa, kdaj lahko organ zavrne dostop do zahtevane informacij, konkurenčno prednost gospodarskih družb pa varuje prek izjeme poslovne skrivnosti,[13] kar omogoča ravnotežje med javnim interesom in interesi gospodarskih družb. Smernice o uporabi člena 101 Pogodbe o delovanju Evropske unije za sporazume o horizontalnem sodelovanju (Smernice), na katere se sklicuje tožnica, so namenjene ocenjevanju sporazumov med podjetji, odločitev združenj podjetij in usklajenih ravnanj, kot je izrecno določeno v uvodnem delu samih Smernic, in v obravnavani zadevi niso relevantne.

---

11 Glej na primer sodbi Vrhovnega sodišča RS X Ips 33/2024 z dne 19. 3. 2025 in X Ips 19/2015 z dne 18. 10. 2017 ter sklepi Vrhovnega sodišča RS I Up 120/2023 z dne 5. 7. 2023, I Up 33/2019 z dne 22. 5. 2019, X Ips 298/2016 z dne 20. 9. 2017.

12 Sodba Upravnega sodišča RS II U 222/2023-30 z dne 23. 1. 2025.

13 N. Pirc Musar, T. Kraigher Mišič (ur.), Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana 2017, str. 134.

49. Glede tožničinih navedb, da podatki niso absolutno javni, ker ni bil opravljen test javnega interesa, sodišče pojasnjuje, da je v primeru „izjem od izjem" iz tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ test javnega interesa opravil že zakonodajalec. Pri tem je odločil, da javni interes v primeru okoljskih podatkov prevlada nad vsemi interesi, ki jih varujejo posamezne izjeme iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Za podatke, ki se nanašajo na porabo javnih sredstev, pa je presodil, da prevlada nad interesi, ki jih varujejo taksativno določene izjeme, med drugim tudi izjema varstva poslovne skrivnosti. Sodišče zato pritrjuje toženki, da se test javnega interesa pri absolutno javnih podatkih ne izvaja, in dodaja, da ob takšni zakonski podlagi organ obstoja javnega interesa ni dolžan dodatno obrazložiti oziroma zgolj glede njegovega obstoja zavezancu dati posebno možnost izjave.

50. V zvezi s tožbeno zatrjevanimi posegi v avtorske pravice sodišče nenazadnje dodaja še, da morebitne pravice po Zakonu o avtorskih in sorodnih pravicah eventualno vplivajo le na način seznanitve z informacijo javnega značaja. Drugi odstavek 25. člena ZDIJZ namreč določa, da če gre za takšno informacijo in je imetnik pravic tretja oseba, organ prosilcu omogoči seznanitev z informacijo tako, da mu jo da zgolj na vpogled.[14]

51. Glede na navedeno sodišče zaključuje, da tožnica ni uspela izpodbiti ugotovitve toženke, da so podatki, do katerih se prosilcu dopusti dostop, absolutno javni podatki, niti ni izkazala, da izpodbijana odločba ne ustreza standardu obrazloženosti. Tožbene navedbe so po obrazloženem neosnovane, zato je sodišče tožbo zoper izpodbijano odločbo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 kot neutemeljeno zavrnilo.

K točki II izreka

52. Odločitev o stroških postopka temelji na določbi četrtega odstavka 25. člena ZUS-1, po kateri v primeru, ko sodišče tožbo zavrne, nosi vsaka stranka sama svoje stroške postopka, pri čemer je v obravnavani zadevi stroške priglasila le tožnica. Ker je sodišče tožničino tožbo zavrnilo, je na tej podlagi zavrnilo tudi njen zahtevek za povrnitev stroškov tega postopka.

53. Prizadeta stranka stroškov ni priglasila, zato sodišče o njih ni odločalo.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Celje, 12. februar 2026

Višja sodnica:
mag. Vita Hribar

14 Sodba Upravnega sodišča RS II U 377/2021-18 z dne 5. 10. 2023 in druge.